

РЕШЕНИЕ

№ 10780

гр. София, 22.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 50 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря ЛИЛЯНА ЛЮБ. АНДОНОВА
като разглежда докладваното от ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № 20231110106811 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. от ГПК.

Предявен е иск с правно основание чл. 439, ал.1 във вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК за признаване за установено по отношение на ответното „Т.С.“ ЕАД, че ищецът А. С. Д. не дължи принудително изпълнение на сумата 128,98 лв. - съдебни разноси по изпълнителен лист от 21.02.2011 г., издаден въз основа на Решение по гр. дело №51982/2009 г. по описа на СРС.

Ищецът твърди, че срещу наследодателя на ищеца - Ц.К., и в полза на ответното дружество е издаден изпълнителния лист, въз основа на който е образувано изп.дело. Счита, че поради бездействие на взыскателя са налице предпоставките на чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК и изтекъл давностен срок, поради което правото на принудително изпълнение е погасено.

Ответникът оспорва иска. Твърди, че не са настъпили твърдените факти, водещи до погасяване правото на принудително изпълнение. Намира, че давностния срок е прекъснат с предприети действия по изпълнение, вкл. в срока по чл. 433, ал.1, т.8 от ГПК, а през 2020 г. спрял поради установено извънредно положение в страната.

Съдът, като обсъди въведените в процеса факти с оглед на събраните по делото доказателства и поддържани доводи, преценени при условията на чл. 235, ал. 2 ГПК, по свое убеждение намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл. 439, ал. 1-2 от ГПК, длъжникът може да оспорва чрез иск изпълнението, който може да се основава само на факти, настъпили след приключването на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Защитата на длъжника по този ред е аналогична на тази по чл. 255 от ГПК (отм.) и има за цел да бъде съдебно отречено изпълняемостта, признато с влязло в сила решение, по което е издаден изпълнителният лист, защото е престанало да съществува или изпълняемостта му не е настъпила.

Съгласно чл. 117, ал. 2 от ЗЗД, след установяване на вземането със съдебно решение започва да тече нова давност и срокът ѝ е пет години.

Съгласно т. 10 от Тълкувателно решение №2/26.06.2015г. по т.д. № 2/2013 г. на ВКС,

ОСГТК, когато вискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на две години и изпълнителното производство е прекратено по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК (чл. 330, ал. 1, б. „д” ГПК отм.), нова погасителна давност за вземането започва да тече от датата, на която е поискано или е предприето последното валидно изпълнително действие. Обявява се за изгубило сила Постановление №3/1980г. на Пленума на Върховния съд. Разясненията по приложението на закона са приложими след 26.06.2015 г. по отношение на висящите изпълнителни производства. До този момент е релевантно даденото първоначално тълкуване на закона с ППВС №3/18.11.1980г., съгласно което образуването на изпълнително производство прекъсва давността, а докато трае то – давност не тече (в този смисъл решение по гр. д. № 2382/2017 г. на ВКС, IV г. о., решение по гр. д. № 2917/2018 г. на ВКС, IV г. о., определение по гр. д. № 559/2019 г., I г. о., решение по гр. д. №1609/2019г. по описа на ВКС, III г. о.). С тълкувателното решение са дадени разяснения, че давностният срок се прекъсва, с предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ, било в изпълнение на молба от вискателя или предприето по инициатива от съдебния изпълнител, на основание овластяването по чл. 18, ал. 1 от ЗЧСИ. Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело в контекста на постановяване нарочно разпореждане от съдебен изпълнител по чл. 434 от ГПК за образуване на делото; изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др. Прекъсва давността всяка редовна молба за изпълнение по смисъла на чл. 426, ал. 2 от ГПК, както и тази с която вискателят възлага по чл. 18 от ЗЧСИ. Теклата в полза на длъжника давност няма да бъде прекъсната, ако изпълнителното производство е образувано по нередовна молба, в която вискателят не е посочил изпълнителен способ, освен в хипотезата на чл. 18 от ЗЧСИ

Видно от приетия заверен препис на протоколно решение от 19.03.2010 г. на СРС по гр. дело №51982/2009 г., съдебният акт е влязъл в законна сила на 19.03.2010 г., а изпълнителния лист е получен от ответника на 21.02.2011 г. Тези обстоятелства, като удостоверени в официален удостоверителен документ, ценен от съда по реда на чл. 179 от ГПК, ответното дружество, въпреки твърденията за противното, не опровергава по надлежния ред.

От изп. дело №1791/2016 г. по описа на ЧСИ Н.М. с рег. №841 на КЧСИ се установява, че ответното дружество е подало на 19.02.2016 г. Молба вх. №032182, по която е образувано срещу Ц.К. Х. изпълнителното производство, с предмет принудително изпълнение на сумите по изпълнителен лист от 21.02.2011 г., издаден въз основа на решение от 19.03.2010 г. по гр. дело №51982/2009 г. по описа на СРС; съгласно който съдът осъжда Ц.К., с ЕГН:*****, да заплати на „Т.С.“ЕАД сумата 128,98 лв.- държавна такса. Съгласно молбата за образуване на изп. дело вискателят овластява съдебния изпълнител, на осн. чл. 18 от ЗЧСИ, да проучва имущественото състояние на длъжника, да прави справки, да набавя документи, книжа и други, да определя начина на изпълнение. От удостоверение за наследници от 10.03.2016 г., издадено от Столична Община, се установява, че Ц.К. Х. е починала на 29.10.2014 г. и оставила за наследник по закон – А. С. Д., син. При условията на чл. 5 от ЗН той придобива оставеното му наследство, като съвкупност от права /активи/, задължения /пасиви/ и фактически отношения, поради което встъпва в правоотношенията с кредиторите на наследодателя.

Съдът, като взе предвид датата, на която е влязло в законна сила изпълнителното основание – решение, приема, че петгодишният давностен срок по чл. 117, ал.2 от ЗЗД, считано от 19.03.2010 г. е изтекъл на 19.03.2015 г., вкл.

При предявен отрицателен установителен иск по чл. 439, ал. 1 от ГПК в доказателствена тежест на ответника е да установи, че разполага с правото на принудително изпълнение и настъпването на факти, които имат за последица прекъсване или спиране на погасителната давност. Съдът намира, че към датата, на която е образувано изпълнителното

производство е изтекъл срок по-дълъг от пет години, поради което паричните вземания, удостоверени в изпълнителния лист са покрити с давност. Този срок не е прекъсван или спиран, тъй като ответникът не доказва да е предприел действия за принудително изпълнение преди 19.03.2015 г. и образуван изпълнителен процес, в рамките на който давностният срок да бъде спрял или прекъснат. Доказателствата на ответника не установиха, че по-рано е водил принудително изпълнение срещу наследодателя на ищеца, поради което съдът счита този факт за ненастъпил в правния мир. Не прекъсват давностния срок предприетите по изп. дело №1791/2016 г. действия на вискателя като извършени след като са настъпили правните последици на давността, на която длъжникът се позовава. Не се твърди и не се доказва писмено изявление на длъжника или негов наследник по смисъла на чл. 116, б.а от ЗЗД. Ето защо съдът приема предявеният иск за изцяло основателен, а като правна последица от това, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, в тежест на ответника съдът възлага разностите по делото, както следва: на осн. чл.38, ал.2, във вр. ал.1, т.2 от ЗА, вр. чл. 7, ал.2, т.1 от НМРАВ, да заплати на адвокат Н. К., оказал безплатна правна помощ - сумата 400 лв.; а на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, във вр. чл. 83, ал. 2 от ГПК, ответникът следва да заплати в полза на бюджета на съдебната власт и по сметка на СРС сумата 50 лв. за държавна такса, от чието плащане ищеца е освободен, с 5 лв. за такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иска с правно основание чл. 439, ал. 1 от ГПК, че А. С. Д., с ЕГН:*****, с адрес: *****, не дължи принудително изпълнение на „Т.С.“ ЕАД, с ЕИК:*****6, със седалище и адрес на управление: *****, на сумата 128,98 лева – държавна такса, по изпълнителен лист от 21.02.2011 г., издаден по гр. дело №51982/2009 г. по описа на СРС.

ОСЪЖДА „Т.С.“ ЕАД, с ЕИК: *****6, със седалище и адрес на управление: *****, да заплати на адвокат Н. Д. К., с личен № *****, с адрес на упражняване на дейността: *****, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, във вр. чл. 38, ал.2, вр. ал.1, т.2 от ЗА, сумата 400,00 лева – адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ.

ОСЪЖДА „Т.С.“ ЕАД, с ЕИК: *****6, със седалище и адрес на управление: *****, да заплати в полза на бюджета на Съдебната власт и по сметка на Софийски районен съд, на основание чл. 78, ал.6, във вр. чл. 83, ал. 2 от ГПК, сумата 50,00 лева – държавна такса по чл. 1 от ТДТГПК; и 5,00 лева за държавна такса по чл. 11 от ТДТГПК при служебно издаване на изпълнителен лист.

Присъдените суми в полза на Софийския районен съд могат да бъдат платени от „Т.С.“ ЕАД по банкова сметка № IBAN:*****, BIC—*****, при „Ц. к. б.“ АД.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от настоящото Решение да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____